

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)
της 26ης Φεβρουαρίου 2008*

Στην υπόθεση C-132/05,

με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, η οποία ασκήθηκε στις 21 Μαρτίου 2005,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον E. de March, την S. Grünheid και τον B. Martenczuk, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από

την **Τσεχική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τον T. Voček,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

την **Ιταλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τον I. M. Braguglia, επικουρούμενο από τον G. Aiello, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσες,

κατά

Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από τους M. Lumma και A. Dittrich, επικουρούμενους από τον M. Loschelder, Rechtsanwalt,

καθής,

υποστηριζόμενης από:

το **Βασίλειο της Δανίας**, εκπροσωπούμενο από τον J. Molde, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

τη **Δημοκρατία της Αυστρίας**, εκπροσωπούμενη από τον E. Riedl, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσες,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts και U. Lõhmus, προέδρους τμήματος, J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), K. Schiemann, P. Küris, E. Juhász, E. Levits και A. Ó Caoimh, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mazák
γραμματέας: B. Fülöp, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 13ης Φεβρουαρίου 2007,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 28ης Ιουνίου 2007,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Με την προσφυγή της, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, αρνούμενη επισήμως να επιβάλει αυτεπαγγέλτως κυρώσεις, εντός του εδάφους της, για τη χρήση της ονομασίας «parmesan» στη σήμανση προϊόντων που δεν πληρούν τις προδιαγραφές της προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως (στο εξής: ΠΟΠ) «Parmigiano Reggiano» και ενθαρρύνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την αθέμιτη εκμετάλλευση της

καλής φήμης της οποίας χαίρει το προστατευόμενο σε κοινοτικό επίπεδο αυθεντικό προϊόν, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 208, σ. 1).

Το νομικό πλαίσιο

² Ο κανονισμός 2081/92 θεσπίζει ένα σύστημα κοινοτικής προστασίας των ονομασιών προελεύσεως και των γεωγραφικών ενδείξεων των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων.

³ Το άρθρο 2 του κανονισμού 2081/92 ορίζει:

«1. Η κοινοτική προστασία των ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων επιτυγχάνεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

α) “ονομασία προέλευσης”: το όνομα μιας περιοχής, ενός συγκεκριμένου τόπου ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μιας χώρας, το οποίο χρησιμοποιείται στην περιγραφή ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου:

— που κατάγεται από αυτή την περιοχή, τον συγκεκριμένο τόπο ή τη χώρα αυτή

και

— του οποίου η ποιότητα ή τα χαρακτηριστικά οφείλονται κυρίως ή αποκλειστικά στο γεωγραφικό περιβάλλον που περιλαμβάνει τους φυσικούς και ανθρώπινους παράγοντες, και του οποίου η παραγωγή, η μεταποίηση και η επεξεργασία λαμβάνουν χώρα στην οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή·

[...]»

4 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού έχει ως εξής:

«Οι ονομασίες που έχουν καταστεί κοινές δεν καταχωρίζονται

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως “ονομασία που έχει καταστεί κοινή” νοείται το όνομα ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου το οποίο, αν και αναφέρεται στον τόπο ή την περιοχή όπου το εν λόγω γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο έχει παραχθεί αρχικά ή εμπορευθεί, έχει πλέον καταστεί κοινό όνομα ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου.

Για να διαπιστωθεί αν ένα όνομα έχει καταστεί κοινό, λαμβάνονται υπόψη όλοι οι παράγοντες, και ιδίως:

- η υφιστάμενη κατάσταση στο κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται το όνομα και στις περιοχές κατανάλωσης,
- η κατάσταση που επικρατεί σε άλλα κράτη μέλη,
- η οικεία, εθνική ή κοινοτική, νομοθεσία.

[...]»

⁵ Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', του κανονισμού 2081/92, οι προδιαγραφές περιλαμβάνουν τουλάχιστον «τα σχετικά στοιχεία της ή των δομών ελέγχου που προβλέπονται στο άρθρο 10.»

⁶ Το άρθρο 5, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού αυτού ορίζει:

«3. Η αίτηση καταχώρισης περιλαμβάνει ιδίως τις προδιαγραφές που αναφέρονται στο άρθρο 4.

4. Η αίτηση καταχώρισης απευθύνεται στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η γεωγραφική περιοχή.»

7 Το άρθρο 10 του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, το αργότερο έξι μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, να έχουν συσταθεί δομές ελέγχου, σκοπός των οποίων θα είναι να εξασφαλίζουν ότι τα γεωργικά προϊόντα και τα τρόφιμα που φέρουν προστατευόμενη ονομασία ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των προδιαγραφών.

2. Η δομή ελέγχου μπορεί να περιλαμβάνει μία ή περισσότερες οριζόμενες υπηρεσίες ελέγχου ή/και ιδιωτικούς οργανισμούς εγκεκριμένους για το σκοπό αυτό από το κράτος μέλος. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τους καταλόγους των υπηρεσιών ή/και των οργανισμών που έχουν εγκριθεί καθώς και τις σχετικές αρμοδιότητές τους. Η Επιτροπή δημοσιεύει τις πληροφορίες αυτές στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

3. Οι οριζόμενες υπηρεσίες ελέγχου ή/και οι ιδιωτικοί οργανισμοί πρέπει να παρέχουν, αφενός, επαρκείς εγγυήσεις αντικειμενικότητας και αμεροληψίας έναντι κάθε ελεγχόμενου παραγωγού ή μεταποιητή και, αφετέρου, να διαθέτουν μόνιμα τους εμπειρογνώμονες και τα απαραίτητα μέσα για τη διασφάλιση των ελέγχων των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων, τα οποία φέρουν προστατευόμενη ονομασία.

Εάν μια δομή ελέγχου αναθέτει τη διενέργεια ορισμένων ελέγχων σε τρίτο οργανισμό, ο οργανισμός αυτός πρέπει να παρέχει τις ίδιες εγγυήσεις. Στην περίπτωση αυτή, οι οριζόμενες υπηρεσίες ελέγχου ή/και οι εγκεκριμένοι ιδιωτικοί οργανισμοί παραμένουν, ωστόσο, υπεύθυνοι έναντι του κράτους μέλους για όλους τους ελέγχους.

Από την 1η Ιανουαρίου 1998, προκειμένου να εγκριθούν από ένα κράτος μέλος για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, οι οργανισμοί πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο πρότυπο EN 45011 της 26ης Ιουνίου 1989.

4. Εάν οι οριζόμενες υπηρεσίες ελέγχου ή/και οι ιδιωτικοί οργανισμοί κράτους μέλους διαπιστώνουν ότι ένα γεωργικό προϊόν ή ένα τρόφιμο που φέρει προστατευόμενη ονομασία καταγωγής αυτού του κράτους μέλους δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των προδιαγραφών, λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσουν την τήρηση του παρόντος κανονισμού. [...]

5. Ένα κράτος μέλος πρέπει να ανακαλεί την έγκριση ενός οργανισμού ελέγχου εάν δεν πληρούνται πλέον οι όροι των παραγράφων 2 και 3. Ενημερώνει δε σχετικά την Επιτροπή, η οποία δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αναθεωρημένο κατάλογο των εγκεκριμένων οργανισμών.

6. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλιστεί η πρόσβαση στο σύστημα ελέγχου των παραγωγών που τηρούν τον παρόντα κανονισμό.

7. Οι δαπάνες των ελέγχων που προβλέπει ο παρών κανονισμός βαρύνουν τους παραγωγούς που χρησιμοποιούν την προστατευόμενη ονομασία.»

8 Κατά το άρθρο 13 του ίδιου κανονισμού:

«1. Οι καταχωρισμένες ονομασίες προέλευσης προστατεύονται από:

[...]

β) κάθε αντιποίηση, απομίμηση ή υπαινιγμό, ακόμη και αν αναφέρεται η πραγματική καταγωγή του προϊόντος ή εάν η προστατευόμενη ονομασία χρησιμοποιείται σε μετάφραση ή συνοδεύεται από εκφράσεις όπως: “είδος”, “τύπος”, “μέθοδος”, “τρόπος”, “απομίμηση” ή παρόμοιες·

[...]

Όταν μια καταχωρισμένη ονομασία περιέχει την ονομασία ενός γεωργικού προϊόντος ή τροφίμου που θεωρείται κοινή, η χρήση αυτής της κοινής ονομασίας για το συγκεκριμένο γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο δεν θεωρείται ότι αντιτίθεται στα στοιχεία α) ή β) του πρώτου εδαφίου.

[...]

3. Οι προστατευόμενες ονομασίες δεν μπορούν να μεταπέσουν σε κοινές.»

- ⁹ Δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) 1107/96 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 1996, σχετικά με την καταχώριση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού 2081/92 (ΕΕ L 148, σ. 1), και του τίτλου Α του παραρτήματος του κανονισμού αυτού, ο όρος «Parmigiano Reggiano» αποτελεί ονομασία προελεύσεως προστατευόμενη σε κοινοτικό επίπεδο από 21ης Ιουνίου 1996.

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

- ¹⁰ Μετά από καταγγελία που υπέβαλαν πλείονες επιχειρήσεις, η Επιτροπή ζήτησε από τις γερμανικές αρχές, με έγγραφο που απέστειλε στις 15 Απριλίου 2003, να υποδείξουν στις αρμόδιες για την καταστολή της απάτης υπηρεσίες ότι πρέπει να θέσουν τέρμα στην εμπορία, εντός του γερμανικού εδάφους, προϊόντων που φέρουν την ονομασία «Parmesan» χωρίς να πληρούν τις προδιαγραφές της ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano». Κατά την Επιτροπή, ο όρος «Parmesan» αποτελεί μετάφραση της ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano» και, επομένως, η χρήση του συνιστά παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2081/92.
- ¹¹ Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας απάντησε, με το από 13 Μαΐου 2003 έγγραφό της, ότι ο όρος «parmesan» ανάγεται μεν ιστορικά στην περιοχή της Πάρμα, πλην όμως έχει καταστεί κοινό όνομα για σκληρά, τριμμένα ή προοριζόμενα για τρίψιμο τυριά διαφόρων προελεύσεων και διαφέρει από την ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano». Συνεπώς, η χρήση αυτού του όρου δεν αντιβαίνει στον κανονισμό 2081/92.

- 12 Στις 17 Οκτωβρίου 2003, η Επιτροπή απέστειλε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας έγγραφο οχλήσεως, στο οποίο το εν λόγω κράτος μέλος απάντησε με έγγραφο της 17ης Δεκεμβρίου 2003.
- 13 Η Επιτροπή, δεδομένου ότι δεν πείστηκε από τις διευκρινίσεις που παρέσχε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εξέδωσε στις 30 Μαρτίου 2004 αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία κάλεσε αυτό το κράτος μέλος να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς αυτήν εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.
- 14 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ενημέρωσε την Επιτροπή με το από 15 Ιουνίου 2004 έγγραφό της ότι εμμένει στην προγενέστερη θέση της.
- 15 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

Επί της προσφυγής

- 16 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2005, επιτράπηκε, αφενός, στην Ιταλική Δημοκρατία και, αφετέρου, στο Βασίλειο της Δανίας και στη Δημοκρατία της Αυστρίας να παρέμβουν προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας αντιστοίχως.

- 17 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 2006, επιτράπηκε στην Τσεχική Δημοκρατία να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.
- 18 Η Επιτροπή προβάλλει προς στήριξη της προσφυγής της μία και μοναδική αιτίαση που αντλείται από την άρνηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας να επιβάλει κυρώσεις, εντός του εδάφους της, για τη χρήση της ονομασίας «parmesan» στη σήμανση προϊόντων που δεν πληρούν τις προδιαγραφές της ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano».
- 19 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αμφισβητεί την ύπαρξη παραβάσεως προβάλλοντας, συναφώς, τρεις λόγους:
- πρώτον, ότι οι ονομασίες προελεύσεως προστατεύονται από το άρθρο 13 του κανονισμού 2081/92 αποκλειστικώς και μόνον υπό τη συγκεκριμένη μορφή που καταχωρίζονται·
 - δεύτερον, ότι η χρήση της λέξης «parmesan» δεν συνεπάγεται προσβολή της προστασίας της καταχωρισμένης ονομασίας προελεύσεως «Parmigiano Reggiano», και
 - τρίτον, ότι δεν υποχρεούται να επιβάλει αυτεπαγγέλτως κυρώσεις σε περίπτωση παραβάσεως του άρθρου 13 του κανονισμού 2081/92.

Επί της προστασίας των σύνθετων ονομασιών

- ²⁰ Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το σύστημα κοινοτικής προστασίας των ονομασιών προελεύσεως στηρίζεται στην αρχή ότι η προστασία την οποία παρέχει το κοινοτικό δίκαιο σε καταχωρισμένη ονομασία που περιέχει πλείονες όρους καλύπτει τόσο τη σύνθετη ονομασία στο σύνολό της όσο και τα επιμέρους στοιχεία της. Επομένως, η αρχή της αποτελεσματικής προστασίας των σύνθετων ονομασιών συνεπάγεται ότι πρέπει, κατ' αρχήν, να προστατεύονται έναντι των παράνομων χρήσεων όλα τα συστατικά στοιχεία μιας σύνθετης ονομασίας. Κατά την Επιτροπή, ο κανονισμός 2081/92, προκειμένου να διασφαλίσει αυτή την προστασία, δεν απαιτεί να καταχωρίζονται χωριστά όλα τα επιμέρους στοιχεία μιας σύνθετης ονομασίας που μπορούν να προστατευθούν, αλλά λαμβάνει ως δεδομένο ότι καθένα από αυτά τα στοιχεία προστατεύεται εγγενώς. Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 1998, C-129/97 και C-130/97, Chiciak και Fol (Συλλογή 1998, σ. I-3315).
- ²¹ Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τη μοναδική εξαίρεση από την αρχή της προστασίας όλων των συστατικών στοιχείων των σύνθετων ονομασιών προβλέπει το άρθρο 13, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2081/92, καθόσον ορίζει ότι η χρήση μεμονωμένου στοιχείου μιας σύνθετης ονομασίας δεν θεωρείται ότι αντιβαίνει στο άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού αυτού, όταν το επίμαχο στοιχείο αποτελεί ονομασία γεωργικού προϊόντος ή τροφίμου, η οποία λογίζεται ως κοινή. Η διάταξη αυτή θα ήταν περιττή, αν τα διάφορα επιμέρους στοιχεία των ονομασιών που καταχωρίζονται αποκλειστικώς και μόνον ως σύνθετες δεν ετύγχαναν καμίας προστασίας.
- ²² Επιπλέον, τα συστατικά στοιχεία μιας σύνθετης ονομασίας, λαμβανόμενα μεμονωμένως, προστατεύονται από τον βασικό κανονισμό, εκτός αν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος έχει ενημερώσει την Επιτροπή, στο πλαίσιο της διαδικασίας καταχώρισεως της οικείας σύνθετης ονομασίας, ότι ζητεί την προστασία ορισμένων μόνον από τους επιμέρους όρους της.

- 23 Η Επιτροπή έλαβε υπόψη της, κατά την έκδοση του κανονισμού 1107/96, τη δυνατότητα αυτή των κρατών μελών, διευκρινίζοντας, με αντίστοιχες υποσημειώσεις, τις περιπτώσεις στις οποίες δεν ζητήθηκε η προστασία συγκεκριμένου συστατικού στοιχείου μιας σύνθετης ονομασίας.
- 24 Πάντως, στην περίπτωση της σύνθετης ονομασίας «Parmigiano Reggiano», δεν απαντά στον κανονισμό υποσημείωση σχετική με κάποιο από τα δύο συστατικά της στοιχεία.
- 25 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αντιτείνει ότι οι ονομασίες προελεύσεως προστατεύονται από το άρθρο 13 του κανονισμού 2081/92 αποκλειστικώς και μόνον υπό τη συγκεκριμένη μορφή που καταχωρίζονται. Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, κανένα *a contrario* επιχείρημα δεν μπορεί να αντληθεί από την προαναφερθείσα απόφαση Chiciak και Fol.
- 26 Επιπλέον, στο πλαίσιο της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 25ης Ιουνίου 2002, C-66/00, Bigi (Συλλογή 2002, σ. I-5917), η Ιταλική Κυβέρνηση επιβεβαίωσε ρητώς ότι εσκεμμένως δεν ζήτησε την καταχώριση της ονομασίας «Parmigiano». Υπ' αυτές τις συνθήκες, ο όρος «Parmigiano», λαμβανόμενος μεμονωμένως, δεν προστατεύεται από το κοινοτικό δίκαιο, αφού δεν έχει καταχωρισθεί.
- 27 Συναφώς, από την όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1107/96 προκύπτει «ότι ορισμένα κράτη μέλη κοινοποίησαν ότι για ορισμένα τμήματα ονομασιών δεν ζητήθηκε προστασία και [...] αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη».
- 28 Ο κανονισμός 1107/96 διευκρινίζει, με παραπομπές στις υποσημειώσεις του παραρτήματός του, τις περιπτώσεις στις οποίες δεν ζητήθηκε η προστασία ορισμένου τμήματος μιας σύνθετης ονομασίας.

- 29 Εντούτοις, επισημαίνεται ότι το γεγονός ότι δεν υπάρχει δήλωση από την οποία να προκύπτει ότι η προστασία που παρέχει το άρθρο 13 του κανονισμού 2081/92 ζητήθηκε για ορισμένα μόνον από τα επιμέρους στοιχεία μιας σύνθετης ονομασίας δεν αποτελεί επαρκές κριτήριο για τον καθορισμό του εύρους αυτής της προστασίας (βλ., σχετικώς, προαναφερθείσα απόφαση Chiciak και Fol, σκέψη 37).
- 30 Στο πλαίσιο του συστήματος προστασίας που θεσπίζει ο κανονισμός 2081/92, τα ζητήματα που αφορούν την προστασία που πρέπει να παρέχεται στα διάφορα τμήματα μιας ονομασίας και, ιδίως, το ζήτημα αν πρόκειται, ενδεχομένως, για κοινή ονομασία ή για επιμέρους στοιχείο που προστατεύεται έναντι των διαλαμβανομένων στο άρθρο 13 του εν λόγω κανονισμού πρακτικών εναπόκεινται στην κρίση του εθνικού δικαστηρίου, το οποίο πρέπει να αποφαινεται κατόπιν λεπτομερούς αναλύσεως των πραγματικών στοιχείων που προσκομίζουν ενώπιόν του τα ενδιαφερόμενα μέρη (προαναφερθείσα απόφαση Chiciak και Fol, σκέψη 38).
- 31 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το επιχείρημα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, ότι οι ονομασίες προελεύσεως προστατεύονται από το άρθρο 13 του κανονισμού 2081/92 αποκλειστικώς και μόνον υπό τη συγκεκριμένη μορφή που καταχωρίζονται, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

Επί της προσβολής της προστασίας της καταχωρισμένης ονομασίας «Parmigiano Reggiano»

- 32 Κατά την Επιτροπή, η διάθεση στο εμπόριο τυριών που φέρουν την ονομασία «parmesan», χωρίς να πληρούν τις προδιαγραφές της ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano», συνιστά παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2081/92, διότι ο όρος «parmesan» αποτελεί ακριβή μετάφραση αυτής της ΠΟΠ. Ο όρος αυτός, καθόσον αποτελεί μετάφραση, μπορεί να χρησιμοποιείται, όπως ακριβώς και η απόδοση της ΠΟΠ στη γλώσσα του κράτους μέλους που πέτυχε την καταχώρισή της, αποκλειστικώς και μόνο για προϊόντα που πληρούν τις απαιτήσεις των προδιαγραφών της.

- 33 Η Επιτροπή προσθέτει ότι ο στενός σύνδεσμος που υφίσταται, όπως προκύπτει από τη μελέτη της ιστορικής εξελίξεως, μεταξύ, αφενός, της συγκεκριμένης γεωγραφικής περιοχής της Ιταλίας από την οποία προέρχεται αυτό το είδος τυριού και, αφετέρου, του όρου «parmesan» αποδεικνύει ότι ο όρος αυτός ουδαμώς μπορεί να θεωρηθεί ως κοινή ονομασία, δυνάμενη να διακριθεί από την ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano».
- 34 Εν πάση περιπτώσει, η χρήση της ονομασίας «parmesan» για τυρί που δεν πληροί τις προδιαγραφές της ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano» συνιστά υπαινιγμό στην ΠΟΠ αυτή, απαγορευόμενο από το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2081/92.
- 35 Η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης ότι ο όρος «parmesan» δεν έχει καταστεί κοινή ονομασία.
- 36 Ασφαλώς, μια γεωγραφική ονομασία μπορεί, με την πάροδο του χρόνου και με τη χρήση της στο εμπόριο, να καταστεί κοινή, στο μέτρο που οι καταναλωτές καταλήγουν να την εκλαμβάνουν υπό την έννοια ότι προσδιορίζει το είδος συγκεκριμένου προϊόντος, και όχι τη γεωγραφική προέλευση των εμπορευμάτων. Πρόκειται για βαθμιαία μετάλλαξη του νοήματος, όπως έχει συμβεί στις περιπτώσεις των όρων «Camembert» και «Brie».
- 37 Η Επιτροπή ισχυρίζεται, πάντως, ότι ο όρος «parmesan» ουδέποτε έπαυσε να παραπέμπει συνειρμικά στην οικεία γεωγραφική περιοχή. Συγκεκριμένα, αν ο όρος «Parmesan» ήταν πράγματι ουδέτερος και δεν είχε και αυτό το περιεχόμενο, δεν θα μπορούσε να δοθεί εύλογη εξήγηση για τις επίμονες προσπάθειες που καταβάλλουν οι παρασκευαστές απομιμήσεων προκειμένου να θεμελιώσουν, είτε με λέξεις είτε με εικόνες, ένα σύνδεσμο μεταξύ των προϊόντων τους και της Ιταλίας.

38 Επιπλέον, κατά την Επιτροπή, το γεγονός ότι μέχρι το 2000 παρασκευαζόταν στην Ιταλία τυρί που έφερε την ονομασία «Parmesan», χωρίς να πληροί τις απαιτήσεις των προδιαγραφών της ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano», δεν αποδεικνύει ότι ο επίμαχος όρος αποτελούσε, στην Ιταλία, κοινή ονομασία για σκληρά τυριά διαφόρων προελεύσεων, διότι το τυρί αυτό προοριζόταν αποκλειστικώς για εξαγωγή σε χώρες στις οποίες η λέξη «parmesan» δεν ετύγχανε ειδικής προστασίας, σύμφωνα με την αρχή της εδαφικότητας. Εξάλλου, η ονομασία «Parmigiano Reggiano» προστατεύεται σε κοινοτικό επίπεδο από την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του κανονισμού 1107/96, ήτοι από 21ης Ιουνίου 1996.

39 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ισχυρίζεται ότι η χρήση της λέξης «parmesan» δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2081/92, δεδομένου ότι, όπως παραδέχεται και η Επιτροπή, πρόκειται απλώς για μετάφραση του όρου «Parmigiano», ο οποίος αποτελεί κοινή ονομασία, όπως προκύπτει τόσο από την κατάσταση στην Ιταλία και σε άλλα κράτη μέλη όσο και από σχετικές εθνικές και κοινοτικές διατάξεις. Η ονομασία αυτή δεν μπορεί να απολαύει της προστασίας που παρέχει ο εν λόγω κανονισμός, καθόσον είναι κοινή.

40 Επικουρικώς, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας επισημαίνει ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι ο όρος «Parmigiano» δεν αποτελεί κοινή ονομασία και ότι, ως εκ τούτου, το άρθρο 13, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2081/92 δεν έχει εφαρμογή στο επιμέρους αυτό στοιχείο της σύνθετης ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano», η χρήση του όρου «parmesan» δεν συνιστά παράβαση των διατάξεων που αφορούν την προστασία αυτής της ΠΟΠ. Ο όρος «parmesan» έχει εξελιχθεί αυτοτελώς σε σχέση με την ονομασία «Parmigiano Reggiano» και έχει καταστεί πλέον, μετά από αιώνες, κοινός τόσο στη Γερμανία όσο και σε άλλα κράτη μέλη. Συνεπώς, η χρήση του δεν συνιστά, κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, ούτε σφετερισμό της ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano» ούτε υπαινιγμό σε αυτή.

41 Προς στήριξη αυτού του ισχυρισμού, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παραπέμπει, πρώτον, στο σημείο 35 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα Ruiz-Jarabo Colomer στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη του Δικαστηρίου

της 8ης Αυγούστου 1997, C-317/95, *Canadane Cheese Trading και Κουρή* (Συλλογή 1997, σ. I-4681) και, δεύτερον, στην προαναφερθείσα απόφαση *Bigi*, από την οποία προκύπτει σαφώς ότι το Δικαστήριο δεν έδωσε απάντηση στο ερώτημα αν ο όρος «*parmesan*» θεωρείται κοινός, ενώ επισημαίνει, τρίτον, ότι δεν αρκεί η διαπίστωση ότι η ονομασία ενός προϊόντος αποτελεί μετάφραση μιας ΠΟΠ. Πρέπει, επιπλέον, να εξετάζεται κατά περίπτωση αν η χρησιμοποιούμενη ονομασία, η οποία προκύπτει από μετάφραση, συνιστά στην πράξη υπαινιγμό στην οικεία ΠΟΠ. Τέτοια περίπτωση δεν συντρέχει οσάκις η επίμαχη ονομασία προέκυψε μεν από μετάφραση, πλην όμως προσέλαβε, προϊόντος του χρόνου, διαφορετική σημασία στην καθημερινή γλώσσα των καταναλωτών, με συνέπεια να καταστεί κοινή. Τέταρτον, η καθής υποστηρίζει ότι στη Γερμανία, δηλαδή στο μοναδικό κράτος μέλος όπου ο τυχόν χαρακτηρισμός του όρου «*parmesan*» ως κοινού είναι κρίσιμος για την έκβαση της υπό κρίση διαδικασίας λόγω παραβάσεως, η λέξη αυτή γινόταν ανέκαθεν αντιληπτή ως κοινή ονομασία των σκληρών, τριμμένων ή προοριζόμενων για τρίψιμο τυριών. Εξάλλου, το αυτό ισχύει και σε άλλα κράτη μέλη, περιλαμβανομένης της Ιταλίας.

42 Κατ' αρχάς, πρέπει να διευκρινισθεί αν η χρήση της ονομασίας «*parmesan*» εμπίπτει, λαμβανομένης υπόψη της προστασίας που παρέχεται στην ΠΟΠ «*Parmigiano Reggiano*», σε μία από τις περιπτώσεις του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92.

43 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού, οι καταχωρισμένες ονομασίες προστατεύονται, μεταξύ άλλων, από κάθε αντιποίηση, απομίμηση ή υπαινιγμό, ακόμη και αν μνημονεύεται η πραγματική καταγωγή του προϊόντος ή αν η προστατευόμενη ονομασία χρησιμοποιείται σε μετάφραση.

44 Όσον αφορά τον «υπαινιγμό» σε ΠΟΠ, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι αυτή η έννοια καλύπτει την περίπτωση κατά την οποία ο όρος που χρησιμοποιείται για την περιγραφή ενός προϊόντος περιλαμβάνει μέρος μιας προστατευόμενης ονομασίας, κατά τρόπον ώστε ο καταναλωτής, ενόψει του ονόματος αυτού του προϊόντος, να ανακαλεί στη μνήμη του, ως εικόνα αναφοράς, το εμπόρευμα το οποίο αφορά η προστατευόμενη αυτή ονομασία (απόφαση της 4ης Μαρτίου 1999, C-87/97, *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*, Συλλογή 1999, σ. I-1301, σκέψη 25).

- 45 Το Δικαστήριο έχει επίσης διευκρινίσει ότι δεν αποκλείεται να υπάρχει υπαινιγμός σε [σύνθετη] ΠΟΠ ελλείψει οποιουδήποτε κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των οικείων προϊόντων, ακόμα και όταν τα επιμέρους στοιχεία της σύνθετης ονομασίας στα οποία παραπέμπει συνειρμικά ο χρησιμοποιούμενος όρος δεν καλύπτονται από την προστασία που παρέχει το κοινοτικό δίκαιο (προπαρατεθείσα απόφαση *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*, σκέψη 26).
- 46 Στην υπό κρίση υπόθεση, υφίσταται τόσο φωνητική όσο και οπτική ομοιότητα μεταξύ των ονομασιών «parmesan» και «Parmigiano Reggiano», λαμβανομένου ιδίως υπόψη ότι τα επίμαχα εν προκειμένω προϊόντα είναι σκληρά, τριμμένα ή προοριζόμενα για τρίψιμο τυριά, δηλαδή έχουν παρόμοια εξωτερική όψη (βλ., σχετικώς, προπαρατεθείσα απόφαση *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*, σκέψη 27).
- 47 Επιπλέον, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν η ονομασία «parmesan» αποτελεί ακριβή μετάφραση είτε της ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano» είτε της λέξης «Parmigiano», πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι αυτοί οι προερχόμενοι από διαφορετικές γλώσσες όροι είναι εννοιολογικώς συναφείς, όπως προκύπτει από την ενώπιον του Δικαστηρίου συζήτηση.
- 48 Αυτή η εννοιολογική συνάφεια, σε συνδυασμό με την επισημανθείσα στην ανωτέρω σκέψη 46 φωνητική και οπτική ομοιότητα, ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα το να ανακαλεί ο καταναλωτής στη μνήμη του, ως εικόνα αναφοράς, το τυρί το οποίο αφορά η ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano», όταν βλέπει ένα σκληρό, τριμμένο ή προοριζόμενο για τρίψιμο τυρί που φέρει την ονομασία «parmesan».
- 49 Υπ' αυτές τις συνθήκες, η χρήση της ονομασίας «parmesan» πρέπει να χαρακτηριστεί ως υπαινιγμός στην ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano», κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2081/92.

- 50 Επομένως, το ζήτημα αν η ονομασία «parmesan» αποτελεί μετάφραση της ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano» δεν ασκεί επιρροή για την εκτίμηση της υπό κρίση προσφυγής.
- 51 Εντούτοις, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ισχυρίζεται ότι η χρήση της ονομασίας «parmesan» δεν μπορεί να συνιστά αθέμιτο υπαινιγμό στην ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano», καθόσον πρόκειται για όρο που έχει καταστεί κοινός.
- 52 Στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας απόκειται να προσκομίσει στοιχεία που να αποδεικνύουν τη βασιμότητα αυτού του ισχυρισμού της, πολλώ δε μάλλον καθόσον το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι δεν είναι καθόλου πρόδηλον ότι η ονομασία «parmesan» έχει καταστεί κοινή (προαναφερθείσα απόφαση Bigi, σκέψη 20).
- 53 Στο πλαίσιο της εξέτασης του ζητήματος αν μια ονομασία έχει καταστεί κοινή, πρέπει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92, να λαμβάνονται υπόψη οι περιοχές παραγωγής του προσδιοριζόμενου προϊόντος τόσο εντός όσο και εκτός του κράτους μέλους που πέτυχε την καταχώριση της επίμαχης ονομασίας, η κατανάλωση του προϊόντος αυτού, ο τρόπος με τον οποίο η επίμαχη ονομασία γίνεται αντιληπτή από τους καταναλωτές τόσο εντός όσο και εκτός του οικείου κράτους μέλους, η ύπαρξη τυχόν ειδικών εθνικών ρυθμίσεων σχετικών με αυτό το προϊόν, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο η επίμαχη ονομασία έχει χρησιμοποιηθεί στο κοινοτικό δίκαιο (βλ., απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2005, C-465/02 και C-466/02, Γερμανία και Δανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-9115, σκέψεις 76 έως 99).
- 54 Πάντως, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας με τα σημεία 63 και 64 των προτάσεων του, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας επικαλέστηκε, απλώς, λήμματα λεξικών και χωρία ειδικών συγγραμμάτων, τα οποία δεν παρέχουν συνολική εικόνα του τρόπου με τον οποίο η λέξη «parmesan» γίνεται αντιληπτή από τους

καταναλωτές στη Γερμανία και σε άλλα κράτη μέλη, χωρίς μάλιστα να προσκομίσει κανένα αριθμητικό στοιχείο σχετικό με την παραγωγή ή την κατανάλωση του τυριού που διατίθεται στο εμπόριο υπό την ονομασία «parmesan» είτε στη Γερμανία είτε σε άλλα κράτη μέλη.

55 Επιπλέον, από τον φάκελο που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει ότι, στη Γερμανία, ορισμένοι παραγωγοί τυριών που φέρουν την ονομασία «parmesan» διαθέτουν τα προϊόντα τους στο εμπόριο με σήμανση που παραπέμπει στον πολιτισμό και στα τοπία της Ιταλίας. Εξ αυτού μπορεί ευλόγως να συναχθεί ότι οι καταναλωτές σε αυτό το κράτος μέλος θεωρούν ότι το τυρί parmesan συνδέεται με την Ιταλία, ακόμη και αν, στην πραγματικότητα, έχει παραχθεί σε άλλο κράτος μέλος (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Γερμανία και Δανία κατά Επιτροπής, σκέψη 87).

56 Τέλος, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν μπόρεσε ούτε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση να παράσχει στοιχεία σχετικά με την ποσότητα του τυριού που παράγεται στην Ιταλία υπό την ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano» και κατόπιν εισάγεται στη Γερμανία, με συνέπεια το Δικαστήριο να μη μπορεί να χρησιμοποιήσει τα σχετικά με την κατανάλωση αυτού του τυριού στοιχεία ως ένδειξη περί του ότι η ονομασία «parmesan» είναι κοινή (βλ., υπ' αυτή την έννοια, προπαρατεθείσα απόφαση Γερμανία και Δανία κατά Επιτροπής, σκέψη 88).

57 Επομένως, δεδομένου ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν απέδειξε ότι η ονομασία «parmesan» είναι κοινή, η χρήση αυτής της λέξης για την εμπορία τυριών που δεν πληρούν τις προδιαγραφές της ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano» πρέπει να θεωρηθεί, εν προκειμένω, ότι θίγει την προστασία που απορρέει από το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2081/92.

Επί της υποχρέωσης της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας να επιβάλλει κυρώσεις για παραβάσεις του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92

- 58 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέχει από τα άρθρα 10 και 13 του κανονισμού 2081/92 την υποχρέωση να λαμβάνει μέτρα κατά των παράνομων συμπεριφορών που θίγουν την προστασία που παρέχεται στις καταχωρισμένες ονομασίες. Κατά την Επιτροπή, τα κράτη μέλη οφείλουν, μεταξύ άλλων, να προβλέπουν διοικητικά μέτρα και ποινικές κυρώσεις που να διασφαλίζουν την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκει ο εν λόγω κανονισμός στον τομέα της προστασίας των ονομασιών προελεύσεως. Συγκεκριμένα, δεν πρέπει να διατίθενται στο εμπόριο προϊόντα τα οποία δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις αυτού του κανονισμού.
- 59 Η Επιτροπή διευκρινίζει οι αιτιάσεις της δεν αφορούν το περιεχόμενο των οικείων γερμανικών διατάξεων, ούτε προσάπτει σε αυτό το κράτος μέλος ότι δεν παρέχει τη δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, αλλά βάλλει κατά της αντιβαίνουσας στο κοινοτικό δίκαιο διοικητικής πρακτικής των γερμανικών αρχών. Αν τα κράτη μέλη απαλλάσσονταν από την υποχρέωσή τους να επεμβαίνουν και αν, ως εκ τούτου, οι επιχειρήσεις έπρεπε, με δική τους πρωτοβουλία, να προσφεύγουν δικαστικώς κάθε φορά που θα θιγόταν το αποκλειστικό τους δικαίωμα να χρησιμοποιούν την οικεία ΠΟΠ στο σύνολο του εδάφους της Κοινότητας, θα ήταν αδύνατο να επιτευχθούν οι σκοποί που επιδιώκει ο κανονισμός 2081/92.
- 60 Κατά την Επιτροπή, οι διαφορές μεταξύ ιδιωτών επιχειρηματιών αφορούν, πρωτίστως, την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας που παρέχονται στους παραγωγούς που είναι εγκατεστημένοι στην περιοχή καταγωγής του οικείου προϊόντος, ενώ η εκ μέρους των διοικητικών αρχών καταστολή των παραβάσεων του άρθρου 13 του κανονισμού 2081/92 έχει ως σκοπό να διασφαλίζει την προστασία όχι των ιδιωτικών οικονομικών συμφερόντων, αλλά των καταναλωτών, των οποίων οι προσδοκίες σε σχέση με την ποιότητα και τη γεωγραφική προέλευση του οικείου προϊόντος δεν πρέπει να διαψεύδονται. Ο σκοπός της προστασίας των καταναλωτών, τον οποίον επιδιώκει ο κανονισμός 2081/92, δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί αν η εφαρμογή των προβλεπομένων από τον εν λόγω κανονισμό απαγορεύσεων εξηρτάτο ολοκληρωτικώς από την πρωτοβουλία των ιδιωτών επιχειρηματιών να ασκήσουν προσφύγουν δικαστικώς.

⁶¹ Η Επιτροπή καταλήγει ότι η συμπεριφορά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας πρέπει να νοηθεί ως παραβίαση του κοινοτικού δικαίου δια παραλείψεως.

⁶² Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι το άρθρο 13 του κανονισμού 2081/92 καθορίζει το εύρος της προστασίας που παρέχεται στις καταχωρισμένες γεωγραφικές ενδείξεις και ονομασίες προελεύσεως. Λόγω της απευθείας εφαρμογής του κανονισμού 2081/92 στα κράτη μέλη, το άρθρο αυτό απονέμει στους δικαιούχους ονομασιών προελεύσεως και στους χρησιμοποιούντες νομίμως τέτοιες ονομασίες δικαιώματα που πρέπει να προστατεύονται από τα εθνικά δικαστήρια.

⁶³ Ασφαλώς, το ότι ο κανονισμός 2081/92 έχει απευθείας εφαρμογή δεν απαλλάσσει τα κράτη μέλη από την υποχρέωση να θεσπίζουν εθνικές διατάξεις προς διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής αυτού του κανονισμού. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, πάντως, έχει θεσπίσει πλείονες διατάξεις οι οποίες παρέχουν το αναγκαίο νομικό πλαίσιο για την καταστολή της παράνομης χρήσεως των ΠΟΠ, ιδίως δε τον νόμο περί του αθέμιτου ανταγωνισμού (*Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb*), της 7ης Ιουνίου 1909, και τον νόμο περί της προστασίας των σημάτων και των λοιπών διακριτικών σημείων (*Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen*), της 25ης Οκτωβρίου 1994 (*BGBI.* 1994 I, σ. 3085).

⁶⁴ Επιπλέον, η δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής κατά οποιασδήποτε συμπεριφοράς η οποία προσβάλλει τα δικαιώματα που απορρέουν από την καταχώριση μιας ΠΟΠ δεν παρέχεται αποκλειστικώς και μόνο στον δικαιούχο αυτής της ΠΟΠ. Η δυνατότητα αυτή αναγνωρίζεται επίσης σε ανταγωνιστές, ενώσεις επιχειρήσεων και οργανώσεις

καταναλωτών. Ο ευρύς κύκλος των προσώπων που έχουν ενεργητική νομιμοποίηση αποδεικνύει ότι οι ισχύουσες στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας διατάξεις δεν περιορίζονται, απλώς, στο να παράσχουν στους παραγωγούς που είναι εγκατεστημένοι στην περιοχή καταγωγής του οικείου προϊόντος τα μέσα για να διασφαλίσουν την προστασία των δικαιωμάτων τους πνευματικής ιδιοκτησίας. Οι διατάξεις αυτές συνιστούν ένα γενικό και αποτελεσματικό σύστημα πρόληψης των παραβάσεων του άρθρου 13 του κανονισμού 2081/92 και καταστολής τους μέσω της εκδόσεως των σχετικών δικαστικών αποφάσεων.

65 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ισχυρίζεται ότι, εφόσον παρέχει τα προαναφερθέντα αστικής φύσεως δικαιώματα στους ιδιώτες, έχει λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα προς διασφάλιση της πλήρους και αποτελεσματικής εφαρμογής του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92. Παρέλκει, συναφώς, η εκ μέρους των δημοσίων αρχών αυτεπάγγελτη επιβολή κυρώσεων, με τη λήψη αστυνομικών μέτρων διοικητικής φύσεως, για τυχόν παραβάσεις αυτής της διατάξεως, καθόσον μάλιστα τα άρθρα 10 και 13 του κανονισμού αυτού δεν προβλέπουν τέτοια υποχρέωση των κρατών μελών. Κατά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, από τη σύγκριση των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων του άρθρου 10, παράγραφος 4, του κανονισμού 2081/92 προκύπτει ότι, λαμβανομένης υπόψη της ιταλικής καταγωγής της ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano», απόκειται στο Consorzio del formaggio Parmigiano Reggiano, και όχι στους γερμανικούς οργανισμούς ελέγχου, να εξετάζει αν πληρούνται οι οικείες προδιαγραφές, οσάκις χρησιμοποιείται αυτή η ΠΟΠ.

66 Κατά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Επιτροπή επισημαίνει μεν ότι η εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους επιβολή κυρώσεων για τις παραβάσεις του άρθρου 13 του κανονισμού 2081/92 πρέπει να διασφαλίζει την προστασία όχι μόνον των ιδιωτικών οικονομικών συμφερόντων αλλά και των καταναλωτών, πλην όμως αυτή η διαπίστωση της Επιτροπής δεν απορρέει από κάποια ιδιομορφία του εν λόγω κανονισμού, από την οποία να μπορεί θεμιτώς να συναχθεί ότι το σύστημα προστασίας των ονομασιών προελεύσεως που στηρίζεται στην παροχή αστικής φύσεως δικαιωμάτων στους ιδιώτες είναι ανεπαρκές, σε αντίθεση προς ό,τι ισχύει για τα λοιπά δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή για τις ρυθμίσεις περί της προστασίας του ανταγωνισμού.

- ⁶⁷ Τέλος, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ισχυρίζεται ότι, καίτοι η χρήση της ονομασίας «parmesan» για προϊόντα που δεν πληρούν τις προδιαγραφές της ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano» ούτε διώκεται αυτεπαγγέλτως ούτε επισύρει ποινικές κυρώσεις στη Γερμανία, ακόμη και αν υποτεθεί ότι αυτή η χρήση συνιστά παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92, η κατάσταση αυτή απορρέει απλώς από το γεγονός ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν έχει ρυθμίσει τις λεπτομέρειες επιβολής κυρώσεων, καθόσον κατά το παρόν στάδιο της εξέλιξης του κοινοτικού δικαίου τα κράτη μέλη δύνανται, αλλά δεν υποχρεούνται, να προβλέψουν τέτοιες λεπτομέρειες.
- ⁶⁸ Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η δυνατότητα των ιδιωτών να επικαλούνται τις διατάξεις ενός κανονισμού ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων δεν απαλλάσσει τα κράτη μέλη από την υποχρέωσή τους να θεσπίζουν τις κατάλληλες εθνικές διατάξεις προς διασφάλιση της πλήρους και αποτελεσματικής εφαρμογής αυτού του κανονισμού, οσάκις παρίσταται ανάγκη προς τούτο (βλ., ιδίως, απόφαση της 20ης Μαρτίου 1986, 72/85, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, Συλλογή 1986, σ. 1219, σκέψη 20).
- ⁶⁹ Δεν αμφισβητείται ότι η γερμανική έννομη τάξη περιλαμβάνει ρυθμίσεις, όπως οι προαναφερθείσες στην ανωτέρω σκέψη 63 νομοθετικές διατάξεις, οι οποίες έχουν ως σκοπό, μεταξύ άλλων, να διασφαλίζουν την αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων που αντλούν οι ιδιώτες από τον κανονισμό 2081/92. Δεν αμφισβητείται επίσης ότι η δυνατότητα ασκήσεως ένδικης προσφυγής κατά οποιασδήποτε συμπεριφοράς η οποία προσβάλλει τα δικαιώματα που απορρέουν από την καταχώριση μίας ΠΟΠ δεν παρέχεται αποκλειστικώς και μόνο στα πρόσωπα που χρησιμοποιούν νομίμως αυτή την ΠΟΠ. Αντιθέτως, η δυνατότητα αυτή αναγνωρίζεται και σε ανταγωνιστές, ενώσεις επιχειρήσεων και οργανώσεις καταναλωτών.
- ⁷⁰ Υπ' αυτές τις συνθήκες, οι οικείες γερμανικές ρυθμίσεις μπορούν να διασφαλίσουν την προστασία των συμφερόντων και άλλων προσώπων πλην των παραγωγών των προϊόντων για τα οποία έχει καταχωρισθεί μια ΠΟΠ, ιδίως δε των καταναλωτών.

- 71 Επιπλέον, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας τόνισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι εκκρεμούν ενώπιον των γερμανικών δικαστηρίων ορισμένες υποθέσεις σχετικές τη χρήση της ονομασίας «parmesan» στη Γερμανία και μάλιστα σε μία από τις περιπτώσεις αυτές προσέφυγε δικαστικώς το Consorzio del formaggio Parmigiano Reggiano.
- 72 Όσον αφορά την αιτίαση της Επιτροπής που αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης που υπέχουν τα κράτη μέλη να επιβάλλουν αυτεπαγγέλτως κυρώσεις για τις παραβάσεις του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92, επιβάλλονται οι ακόλουθες επισημάνσεις.
- 73 Κατ' αρχάς, το άρθρο 10 του κανονισμού 2081/92 δεν επιβάλλει τέτοια υποχρέωση στα κράτη μέλη.
- 74 Είναι αληθές ότι, προς διασφάλιση της αποτελεσματικότητας των διατάξεων του κανονισμού 2081/92, το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να μεριμνήσουν ώστε να έχουν συσταθεί δομές ελέγχου, το αργότερο έξι μήνες μετά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του. Επομένως, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να συστήσουν αυτές τις δομές ελέγχου.
- 75 Εντούτοις, από το άρθρο 10, παράγραφος 4, του κανονισμού 2081/92, το οποίο ορίζει ότι, «[εάν] οι οριζόμενες υπηρεσίες ελέγχου ή/και οι ιδιωτικοί οργανισμοί κράτους μέλους διαπιστώνουν ότι ένα γεωργικό προϊόν ή ένα τρόφιμο που φέρει προστατευόμενη ονομασία καταγωγής αυτού του κράτους μέλους δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των προδιαγραφών, λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσουν την τήρηση του παρόντος κανονισμού. [...]», προκύπτει ότι αρμόδιοι σχετικώς είναι οι ιδιωτικοί οργανισμοί ή/και οι οριζόμενες υπηρεσίες ελέγχου του κράτους μέλους καταγωγής της οικείας ΠΟΠ.

76 Η άποψη ότι το άρθρο 10 του κανονισμού 2081/92 αφορά τις υποχρεώσεις των κρατών μελών καταγωγής των ΠΟΠ επιβεβαιώνεται από την περιεχόμενη στην παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου φράση «κάθε ελεγχόμενου παραγωγού ή μεταποιητή», καθώς και, αφενός, από το προβλεπόμενο με την παράγραφο 6 δικαίωμα προσβάσεως των παραγωγών στο σύστημα ελέγχου και, αφετέρου, από την επιβαλλόμενη με την παράγραφο 7 υποχρέωσή τους να καλύπτουν τις δαπάνες των ελέγχων.

77 Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται επίσης από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 4, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', και 5, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 2081/92, από τα οποία προκύπτει ότι η αίτηση καταχωρίσεως πρέπει να περιέχει τις προδιαγραφές και να απευθύνεται στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η οικεία γεωγραφική περιοχή, ενώ οι προδιαγραφές αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον «τα σχετικά στοιχεία του ή των δομών ελέγχου που προβλέπονται στο άρθρο 10».

78 Επομένως, οι φορείς ελέγχου του κράτους μέλους καταγωγής της ΠΟΠ βαρύνονται με την υποχρέωση της διασφάλισης της τήρησης των προδιαγραφών της. Κατά συνέπεια, οι γερμανικές υπηρεσίες ελέγχου δεν είναι αρμόδιες να εξετάζουν αν πληρούνται οι σχετικές προδιαγραφές οσάκις χρησιμοποιείται η ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano».

79 Ασφαλώς, το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2081/92 ορίζει ότι οι καταχωρισμένες ονομασίες πρέπει να προστατεύονται από «κάθε αντιποίηση, απομίμηση ή υπαινιγμό, ακόμη και αν αναφέρεται η πραγματική καταγωγή του προϊόντος ή εάν η προστατευόμενη ονομασία χρησιμοποιείται σε μετάφραση ή συνοδεύεται από εκφράσεις όπως: «είδος», «τύπος», «μέθοδος», «τρόπος», «απομίμηση» ή παρόμοιες».

- 80 Εντούτοις, η Επιτροπή, αφενός, δεν απέδειξε ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον κανονισμό 2081/92 και, αφετέρου, δεν προσκόμισε στοιχεία από τα οποία να προκύπτει είτε ότι αυτό το κράτος μέλος δεν έλαβε μέτρα όπως τα προαναφερθέντα στη σκέψη 63 της παρούσας αποφάσεως είτε ότι τα μέτρα που ελήφθησαν δεν ήταν κατάλληλα να διασφαλίσουν την προστασία της ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano».
- 81 Κατόπιν των ανωτέρω, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, αρνούμενη επισήμως να επιβάλει αυτεπαγγέλτως κυρώσεις, εντός του εδάφους της, για τη χρήση της ονομασίας «parmesan» στη σήμανση προϊόντων που δεν πληρούν τις προδιαγραφές της ΠΟΠ «Parmigiano Reggiano» και ενθαρρύνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την αθέμιτη εκμετάλλευση της καλής φήμης της οποίας χαίρει το προστατευόμενο σε κοινοτικό επίπεδο αυθεντικό προϊόν, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2081/92.
- 82 Συνεπώς, η προσφυγή της Επιτροπής είναι απορριπτέα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 83 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον ο νικήσας διάδικος υπέβαλε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέβαλε σχετικό αίτημα, η Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου αυτού, η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Δανίας, η Ιταλική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.**
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Δανίας, η Ιταλική Δημοκρατία καθώς και η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.**

(υπογραφές)